

[Undervisningsministeren.]

lovens tredie Behandling. Siden vi fik denne Ordning, har der ikke i Tinget været nogen Diskussion om Enkeltpersoner, idet Rigsdagen vistnok har taget det Standpunkt, at en saadan Diskussion ikke med megen Nytte kan føres her i Salen; man maa i væsentlig Grad være henvist til at bygge paa den Indstilling, som fremkommer fra Udvalget, hvor de forskellige litterære og politiske Synspunkter er alsidigt repræsenteret.

For øvrigt er det Beløb, der er til Raadighed til Forfatterunderstøttelser, et bestemt afgrænset Beløb, hvoraf følger, at man det enkelte Aar kun raader frit over det Beløb, der kan blive ledigt ved Dødsfald eller paa anden Maade. Dette Beløb er meget ringe, saa det er kun muligt at optage meget faa nye Forfattere paa Finansloven.

Men som sagt, det, der er Tale om ved det ærede Medlems Ændringsforslag, er at give Forfatteren Harald Nielsen en Placering paa Finansloven sammen med de ganske enkelte, der staar opført med Hædersgaver, og dette mener jeg ikke der er Begrundelse for. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

Kristen Amby: Jeg takker den højtærede Undervisningsminister for hans klare Svar, klart i den Henseende, at Ministeren mener, at den Mand, det her drejer sig om, ikke har en saadan Valør, at den danske Rigsdag kan give ham en Hædersgave.

Med de øvrige Betragtninger, som den højtærede Undervisningsminister fremførte angaaende den almindelige Forfatterunderstøttelse, gaar jeg ud fra ogsaa er sagt, at Ministeren ikke mener, at Harald Nielsen kan henregnes til de Forfattere, der kan komme paa Finansloven. Det er jo meget rigtigt, som den højtærede Undervisningsminister siger, at det er et Udvalg, der har med disse Sager at gøre, men jeg har ladet mig fortælle i Dag af et Udvalgsmedlem, at Udvalget kun beskæftiger sig med de skønlitterære Forfattere, dem, der staar under a, men derimod ikke med dem, der hedder „Andre Forfattere m. fl.“, der staar under b, idet det skulde være Ministeriets Sag at afgøre, hvem der maatte komme herindunder — overensstemmende med, at Striden, saa vidt mig bekendt, tidligere stod om de egentlig skønlitterære Forfattere. Men altsaa, indtil den højtærede Undervisningsminister siger noget andet, gaar jeg ud fra, at Ministeren og dermed Regeringen

mener, at man kan give Folk som Dr. phil. Johs. Lehmann Hædersgave og Folk som Olga Eggers og Chr. Houmark og en hel Del andre almindelig Understøttelse, medens man ikke mener at kunne give Hædersgave til en Mand, der baade med Hensyn til Kvantiteten — det er omkring 30 Værker, Magister Harald Nielsen har skrevet — og med Hensyn til Kvaliteten jo overhovedet ikke kan sammenlignes med Navne som dem, jeg anførte. Min Dom vejer naturligvis saare lidt, men jeg vil henvise til, at hos vore to nordiske Brødrefolk har de to Kritikere, Hambro i Norge og Frederik Böök i Sverige, ikke een, men mangfoldige Gange, ja, egentlig hver Gang Harald Nielsen har udgivet en Bog, i de stærkeste Udtryk prist hans Karakter, hans Intelligens og Indsigt og kaldt ham Nordens største Kritiker. Jeg kan ikke haabe, at den Betragtning, som, saa vidt jeg forstod, Undervisningsministeren fremførte, er hans virkelige, hvis han tænker nærmere over det, men indtil andet er sagt, maa jeg jo gaa ud fra det.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Grænsen imellem Forfattere, der skal staa under Skønlitteratur, og andre Forfattere er ofte vanskelig at drage, og derfor kan man ikke paa Forhaand sige, om den paagældende, der kan være Tale om, skal placeres under den ene eller den anden Gruppe. Jeg har udtrykkeligt sagt, at de Beløb, der er stillet til Raadighed til Anvendelse til Understøttelse af Forfattere, er meget begrænsede, og jeg skal ikke begynde at gaa i Einzelheder med Hensyn til, hvilke Forfattere der staar opført. Det har Rigsdagen taget Standpunkt til i Fjor og givet sin Tilslutning til, og det Spørgsmaal er ikke til Drøftelse her i Dag, men det kommer til Drøftelse ved Finanslovens tredie Behandling, naar en Indstilling foreligger. Jeg har det samme Ansvar for disse Bevillinger som det ærede Medlem og alle andre, som har stemt for det sidste Aars Finanslov og de Understøttelser, der staar opført dér.

Det, der er Spørgsmaal om, er, om der er Penge til Raadighed til nye Understøttelser i Aar, og om en Forfatter, hvis Sag det ærede Medlem her har ønsket fremmet paa en særlig Maade, ikke af disse Beløb, men paa en særlig Maade paa Finansloven skal medtages i Aar. Et Beløb af den Størrelse, som det ærede Medlem har foreslaaet, er der overhovedet ikke til Raadighed. Hvem der skal optages det enkelte Aar, bliver ikke afgjort ved et